

מסכת זבחים פרק יב

ונחכמים אומרים: אין ילא ראינוי ראיה, מכיון שיתכן שבימיו של רבי חנינא לא אירע מקרה כזה, אלא העור יוצא לבית השקרפה כשנמצא הקרבן פסול לפני ההפשוט.

(ה) פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - בזמן שלא נפסלו והם נשרפין כמצותן - נשרפין בבית הדישן ומטמאין בגדים. ואם אינן נשרפין כמצותן כיון שנפסלו - נשרפין בבית הבירה¹ (בבית המקדש) ואינן מטמאין בגדים.

(ו) היו סובלין אותן (את הנשרפים כמצוותם) במוטות. לדעת ת"ק היציאה לשרוף מטמאת ולכן אם יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו - הראשונים מטמאין בגדים, והאחרונים אינן מטמאין בגדים, עד שיצאו.

יצאו אלו ואלו מחומת העזרה - אלו ואלו מטמאין בגדים. רבי שמעון אומר: אלו ואלו אינן מטמאין בגדים, עד שיצאת האור ברבן.

כל המסייע בשריפת הבשר - נטמא, נתך הבשר - אין השורף מטמא בגדים.

(א) טבול יום ומחסר כפורים - אינן חולקין בקדשים לאכול לערב כי אינם ראויים לעבוד.

אונן - נוגע בבשר הקדשים שהרי אינו טמא, ואינו מקריב, ואינו חולק לאכול לערב.

בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין בין בעלי מומין עוברין - למרות שאינם עובדים חולקין ואוכלין, אבל לא מקריבין.

וכל מי שאינו ראוי לעבודה חוץ מבעלי מומים - אינו חולק בבשר.

וכל מי שאין לו בבשר - אין לו בעורות.

אפלו מי שהיה טמא בשעת זריקת דמים ונהיה טהור בשעת הקטר חלביו - אינו חולק בבשר, שנאמר: 'המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הזמין למנה' (ויקרא ז, ג).

(ב) כל שלא זכה המזבח בבשרה מכיון שהבשר נפסל - לא זכו הכהנים בעורה, שנאמר: 'עולת איש' (ויקרא ז, ח) - עולה שעלתה לאיש.

עולה שנשחטה שלא לשמה - אף על פי שלא עלתה לבעלים, עורה לכהנים כיון שהמזבח קיבל את בשרה. אחד עולת האיש ואחד עולת האשה - עורותיהן לכהנים.

(ג) עורות קדשים קלים - לבעלים, ועורות קדשי קדשים - לכהנים.

דין זה שעורות קדשי קדשים לכהנים נלמד בקל וחמר מעולה. מה אם עולה שלא זכו הכהנים בבשרה - זכו בעורה, קדשי קדשים שזכו הכהנים בבשרה - אינו דין שיזכו בעורה? אך אפשר לנסות ולפרוך את הק"ו, ולומר: 'מזבח יוכיח', שהרי המזבח זוכה בבשר למרות שאינו זוכה בעור. אך אין לומר 'מזבח יוכיח', מכיון שאין לו (למזבח) עור מכל מקום.

(ד) כל הקדשים שארע בהם פסול קדם להפשוט - אין עורותיהם לכהנים אלא נשרפים עם הבשר.

ואם נמצא בהם פסול לאחר הפשוט - עורותיהם לכהנים. אומר רבי חנינא סגן הכהנים: מזמי לא ראיתי עור יוצא לבית השקרפה, אלא הוא ניתן לכהנים אפילו כשנפסל לפני ההפשוט.

אמר רבי עקיבא: מדבריו של רבי חנינא למדנו, שהמפשיטי את הבכור בעל מום ונמצא אח"כ טרפה - שיאותו (שיהנו) הכהנים בעורו, מכיון שהפסול נודע לאחר הפשוט.

¹ היו שני מקומות בבית המקדש לשרוף קרבן פסול, בעזרה ובהר הבית. אם נפסל הקרבן בעזרה - נשרף שם, ואם יצא מן העזרה - נשרף בהר הבית.